

Yorick monológja Hamlet koponyája felett

Jó gazda Fortinbras király zárás után kimehetek a temetőbe
és ilyenkor rejtekhelyéről előkotrom Hamlet koponyáját
a tenyeremen tartva nézegetem és beszélek hozzá
szegény Hamlet amikor még a te bolondod voltam
senki se kapott kardjához ha dánul mondtam vicceket
persze a svéd is szép sőt igazi kultúrnyelv nem úgy mint a dán
s az urak a hasukat fogva röhögnek mucsai kiejtésemen
rengeteg aranyat kapok már vettem egy kis kertes házat
Helsingőrtől nem messze kecském van és gazdasszonyom
az enyémnél is csángóbb tájszólással ha kimegyek mindig
friss tejet fej gyümölcsöt hoz s vacsora után lefekszik velem
de te mégis hiányzol néha Hamlet jó uram utcákat
neveznek el rólad de azt hogy utca svédül írják
ez vicces is és szomorú is de meg lehet szokni
a hivatalos krónikákban sovány búskomor és filosvéd vagy
holott én emlékszem kövér voltál harsány és kivörösödött
arcodról vívás közben csorgott a verejték
várt is a mérgezett kendő anyád kezében de te elhárítottad s tovább-
küzdöttél mint bocsáss meg a hasonlatért a hízott patkány
ha sarokba szorítják más ivott a mérgezett kupából
más halt meg a mérgezett hegyű törtől téged voltaképpen
a guta ütött meg öt perccel Fortinbras jövedele előtt
meg azt hiszem az undor és a kétségbeesés hogy
EZEK EZEKKEL EZEKTŐL ÉS RÁADÁSUL DÁNOK
én tudom nem volt igazad s hogy benned a svéd imperializmus
szálláscsinálóját látták meg egyébként is túl sokat fecsegtél
mindegy én szerettelek bár oly rosszul epigonizáltál
a tőlem hallott vicceket sütötted el a tőlem látott
grimaszokat utánoztad de milyen ügyetlenül és
milyen erőltetetten és érezhetően viszolyogva
a felvett szereptől ahogy egy profi sohasem
mert tiszteli a mesterséget mint én a királykodást

